

Chwila dla mnie najbardziej
pamiętna u czasów skopacji.

Chwila dla mnie najbardziej
pamiętna jest ta, jak Niemcy
brali ludzi do skopów.

Pamiętam jak w roku 1944,
13 sierpnia Niemcy nad
ranem zabrali mi tatusia
na Kadłubek do oficera.

Ja nie wiedziałem że mi
tatusia zabrali bo jeszcze
spatłem. Dopiero mamusia

obudziła mnie i mówi
co się stało. Mówi mi, że

Niemcy karali tatusiowi

rozią: siekierę, łopatę,

miszkę, łyżkę i kocy do odzierzki

Ja przędko ubrałem się i
poszliśmy na Kadłubek za tatusiem

397

Wskazaniem aby talusie poszli.
Dopiero jakiś miesiąc
przyszedł i zaczął uciekać
do domu. Inni ludzie
byli wywiezieni do obojów
pod ^{o.p.} Wisłę.

Julian

Łobuz. K IV, r. 1946.